

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrstice po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Vabilo na naročbo.

„Domovina“ se je borila dozdej zavedno in neutrudljivo za blagostanje in vsestranski napredek slovenskega naroda ter hoče tudi v naprej s pomočjo narodnih krogov stati nepremično na braniku narodnih pravic in odbijati vsako posezanje v narodna področja naše, sedaj še raztrgane ali po duševni težnji edine očine. To borbo in to delo smatra „Domovina“ za svojo trajno dolžnost, kateri se ne bo izneverila nikdar, pa naj se nameri še na večja nasprotstva, kakor so bila ona, s katerimi se je morala boriti v prošlosti.

Oživotvorenje vseh pravic slovenskega naroda, gospodarskih in političnih, to je cilj, za katerim stremi „Domovina“; vprav zato je imela, ima, in bode imela tudi v bodoče največje sovraštvo od vseh onih, ki nad lepo našo domovino vzdržujejo nenaravno in neopravičeno premoč drugih narodov.

Očitalo se nam je že, da nima „Domovina“ svojega lastnega, trdnega programa. Izjavljamo na to, da ves naš program že jasno izraža sam naslov našega lista „Domovina“. Boj za domovino, za njena prava, borba za domovinski napredek, za blagostanje njenih sinov, Slovencev, to je načelo, ki vodi naše delo. „Domovina“ korenini globoko v slovenskem ljudstvu, temelji na narodnih tradicijah. Nikdar ne bo zagovarjala načel, ki so kvarna, škodljiva naši domovini.

Zato je narodna dolžnost vsakega, da podpira glasilo spodnještajerskih Slovencev

„Domovino“. Uredništvo hoče vse svoje sile obrniti v to, da list napram zahtevam časa spopolni in podaja čitateljem temeljita in nepristranska poročila. Prinašali bomo zanimive članke in povesti ter nudili slike iz bojišča in od drugod.

Cena listu je za Avstrijo in Nemčijo:
 Za celo leto . . . . . 8 K
 za pol leta . . . . . 4 „
 za četrt leta . . . . . 2 „
 Za Ameriko in sploh vse druge izvenavstrijske dežele na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin.

Uredništvo in upravništvo „Domovine“.

Zaupnica slovenskim deželnim poslancem štajerskim.

Shod, ki ga je priredilo slovensko politično društvo v Mariboru dne 27. decembra t. l., je bil sijajna manifestacija slovenskih zaupnih mož proti shodu, prirejenem od političnega „Hanswursta“ Girmayerja. Prišlo je približno 600 zaupnikov, to se reče mož, ki imajo v resnici volilno pravico; in ti so sprejeli resolucijo, s katero odobravajo postopanje svojih poslancev, ne pa, kakor se je zgodilo na Girmayerjevem shodu, na katerem so glasovali za resolucijo, naperjeno proti opravičeni obstrukciji slovenskih poslancev, samo na shod komandirani viničarji in mariborski „purgarji“. Poslanca dr. Ploj in Robič sta dokazala in vse prisotne prepričala, da je obstrukcija edino sredstvo, s katerim se zamorejo braniti pravice slovenskega naroda na Štajerskem. Da so volilci popolnoma enega mnenja s svojimi poslanci, so dokazali burni „živijo“ klici in izrazi ogorčenja pri imenovanju Girmayerja in tovarišev. Poslanec Robič je v kratkih pa jedr-

natih potezah utemeljeval položaj slovenskega naroda na Štajerskem ter razkrinkal nečuvne napade, ki jih delajo nasprotniki. Tu so se volilci prepričali, da se volilci in njih časopisje vedoma lažali, kajti, če bi bilo le nekaj resnice na tem, kar so nemčarji razglasili o slovenskih poslancih, bi gotovo prišli pristaši „Štajerca“ in turškega pasha iz Ptuja delat zgago. Toda vtaknili so rep med noge ter se doma poskrili za peč. Sicer pa jih nikdo niti vabil ni, ker so to duševni revčki, puhloglavci s Stigerjem vred.

Dr. Ploj je povedal, da ima država za Nemce vedno denar na razpolago, kadar pa se gre za južnoštajerske Slovence, katerih je 90%, takrat pa rabi izgovore ter obljubljuje, ne da pa ničesar. Namestu, da bi nameščala uradnike, ki so zmožni slovenskega jezika, pošilja k nam same take uradnike, ki sploh ne znajo, še manj pa razumejo slovenski. Ne da nam ta vlada slovenskih šol, v katerih se bi zamogli naši otroci izučiti v materinskem jeziku, z izgovorom, da nimamo zadosti slovenskih učnih knjig, kakor da ne bi bile učne knjige v šolah na Kranjskem in Goriškem tudi za naše šole dobre. Boj proti tej vladi se bode toliko časa bojeval, dokler nimajo vsi narodi enakopravnosti v državi.

Ko se je otvorila debata o govorih, oglasili so se gg. Koser, c. kr. poštar v Št. Lovrencu pri Ptuj, Peter Novak iz Slov. Bistrice, posl. Žičkar v imenu polit. društva „Save“, Janez Pölzl iz Gornje Radgone, Zemljč iz Radene, kaplan Bračko iz Jarenine, kaplan Gomilšek od Št. Benedikta in dr. Rosina, ter vsi svetovali naj se odobri postopanje slovenskih poslancev, oziroma naj se izreče zaupanje Novak je svetoval, naj naši poslanci tako postopajo, kakor delajo na Ogrskem ter bodo prišli v sili sami kmetje na pomoč. Svetovalo se je še tudi, da se naj določi število došlih volilcev in kolikō hlapcev je med njimi, kar se je tudi zgodilo, toda dokazalo se je, da so sami gospodarji prišli, katerih je bilo do 600.

LISTEK.

A. Čehov.

Noč pred sodbo.

„Imeli bomo nesrečo, gospod“, je dejal kočijaž, obrnivši se k meni, in pokazal z bičem na zajca, ki nama je pretekel cesto.

Vedel sem, da je tudi brez zajca moja bodočnost brezupna. Vozil sem se namreč k C-skemu okrožnemu sodišču, kjer sem imel sesti na zatožno klopi radi tiskovnega zločina. Vreme je bilo strašno. Ko sem se v noči pripeljal na poštno postajo, sem bil kakor človek, katerega so posipali s snegom, polili z vodo, potem pa ga pošteno pretepli — tako sem bil ozebel, premočen in oslabil.

Na postaji mi je prišel nasproti paznik velik, plešast, zaspan mož z brki, o katerih se je zdelo, da mu rastejo iz nosnic in mu branijo vonj.

A vohati je bilo kaj, to se mora priznati. Ko mi je paznik godrnjajoč, sopeč in praskajoč se za ovratnikom, odprl vrata v postajno „sobo“ in mi molče z laktom pokazal mesto mojega odpočinka, me je objel močen duh po kislini pečatnega voska in zmečkanih stenice. Pločevinasta svetilka,

stoječa na mizi, je razsvetljevala lesene, nepobarvane stene in se kadila kakor smolnjak.

„Tu imate smrad, sinjore“, sem rekel vstopivši in položil potno torbo na mizo.

Paznik je povonljal vzduh in neverno zmaja z glavo.

„Zaduhlo je tu kakor navadno“, je dejal in se popraskal. „To se vam samo zdi, ker ste prezebli. Kočijaž diši po konjih, gospoda pa ne diši.“

Pustil sem paznika in začel pregledovati svoje začasno bivališče. S povoščenim platnom prevlečena zofa, na katero sem imel leči, je bila široka, kakor postelja za dve osebi in mrzla kakor led. Razven zofe je bila v sobi še velika železna peč, miza z omenjeno svetilko, nekoliko prtljage in nekaka ograja, da je gradila kot. Za njo je nekdo tiho spal. Ko sem se razgledal, si posteljem na zofi in se začnem slačiti. Nos se mi je kmalu navadil na duh. Slekem sem suknjo in hlače, sezul čevlje in neprestano se raztezajoč in stiskajoč, sem začel visoko vzdigovaje svoje boste noge poskakovati okolo železne peči. Tako sem se še bolj zagrel. Sedaj mi ni preostajalo drugega, nego raztegniti se na zofu in zaspati; a tu se mi je prigodil majhen slučaj. Moj pogled je namreč nehote zašel za ograjo, in . . . predstavljajte si mojo

grozo! Od tam je gledala na mene ženska glavica z razpuščenimi lasmi in črnimi očmi in mi je kazala bele zobke. Njene črne obrvi so se dvigale, na licih ste ji igrali lepi jamici — smejala se je torej. Ostrmel sem. Ko je glavica zapazila, da sem jo zagledal, je občutila naravno zadrego in se je skrila. Zaklopil sem oči, kakor da bi bil kaj zakrivil, tiho stopil k postelji, legel in se pokril s kožuhom.

„Kak slučaj!“ sem si mislil. „Gotovo je videla, kako sem skakal! Ni lepo . . .“

Misleč na poteze lepe glavice sem začel fantazirati, obrazi, drug lepši od drugega so se vrstili v moji domišljiji in . . . in kakor za kazen za grešne misli sem začutil na desnem licu hudo bolečino. Popadel sem se za lice, vjel nisem ničesar, a domislil sem se, kaj bi moglo to biti: začutil sem duh zmečkane stenice.

„Vrag vedi, kaj je to!“ se je pojavil v tem hipu ženski glasek. „Proklete stenice, gotovo me hočejo požreti.“

Hm! . . . Spomnil sem se na svojo lepo navado jemati na potovanje vedno perzijski prašek* s seboj. Tudi to pot ji nisem postal nezvest. V hipu je bila škatljica vzeta iz torbe. Preostalo

* Neko sredstvo proti nadležnim žuželkam.

Potem se je sprejela enoglasno sledeča resolucija:

Na shodu v Mariboru dne 27. decembra 1904 zbrani zaupni možje štajerskih Slovencev izjavijo, da popolnoma odobrujejo dosedanje postopanje svojih poslancev ter jim z neomejenim zaupanjem naročajo, da neglede na kakršnokoli protivno agitacijo nemčurskega časopisja in južnostajerskih renegatov, ravnajo tudi za naprej edino le tako, kakor se bode njim po vsakokratnem položaju zdelo umestno, da se približajo izvršitvi slovenskega narodnega in gospodarskega programa.

S trikratnim „živijo“ na cesarja je zaključil predsednik tega shoda, g. Mlakar, veleposestnik iz Hošnice, to velepomembno zborovanje, na katerem se je sijajno pokazala zavednost in politična zrelost slovenskih volilcev. Kmetje iz mariborskega okraja so došli v velikem številu na shod, pokazali s tem svojo navdušenost za slovensko stvar ter se na tako izboren način udeleževali debate kakor izurjeni govorniki. To nas polni s sladko zavestjo, da mariborski okraj še ni zgubljen za naš narod, temveč da napreduje. Živili slovenski možje, živili vrlji, zavedni slovenski volilci!

Balkansko pismo.

Sofija, 20. decembra.

Na Balkanu se gode dostikrat prav „čudne“ reči. Kašo kuhajo tam tuji kuhači, a pihajo isto domačini; jesti jo pa žele tretji faktorji. Iz Dunaja gledajo na tukajšnje dogodke nekateri z monokeljnomo, drugi pa z binokeljnomo; nam pa so prijetna igrača — kaleidoskop. Prvi včasih rečejo svoj aristokratski „aeh“, drugi svoj znani: „nix ze handeln“. Nam pa je na umu — kakor Hrvati velé: dajte k vragu mira! A ne dajo nam ga, niti ga ne bodo dali, dokler ne izgine ta kaša v enem ali drugem želodcu. Da se bode pa ta pokvaril, o tem smo vsi prepričani; zato ironično velimo: na dober tek!

Makedonija je zares bogata dežela. Solun pa je — kakor se glasi znana pesem — „lepa varoš“ lepša kot Vukovar! To priznavajo celo Madjari. Oni pa so znani prijatelji — lepote bolj v materialnem kot idealnem smislu. Mongolščina tiči v njih in zato jim je materialna lepota ljubša in groba moč milejša kot pravica. Z ujo hočejo doseči svoj cilj, a Slovani naj plačajo račun, pa zato jim ostanejo ideali. O Solun! Solun! Solun! Tako kličejo po trikrat zaporedoma, dan na dan, liki onemu, ki je klical trikrat: O Solun! Nikdo ni pred smrtjo srečen! In Madjari tudi verujejo da ne bodo srečni, dokler njihove „šporne“ ne drenkljajo po robatem kamenju Solunskih ulic.

Utopije! Kličejo nekateri, a druge prevzema strah, ko reko Makedonci: Mi vstajamo! Vstajali so in pak bodo vstali, če tudi so tam „civilni agenti“, ako ne dobe človeških pravic. V mozgu dunajskega ali peštanskega časnikarja hebrejskega rodu ne more vznikniti prava misel o ravnopravnosti Slovana, posebno ne onega, ki že robuje nad 500 let. Kadar se zakrivi las kakemu židu na kateremkoli pasu naše planete, kriči ves Izrael: o waj! A kadar se slovanski rob potegne za svoje pravice, se to smatra za državni prestopok. Ako se ne bi bila ruska diplomacija zavzela za roba, še danes bi v Bolgariji in Makedoniji Turki „pravico“ delili. A bolgarski pregovor pravi: „Kadija (turški sodnik) da ti je sodija, Bog da ti je na pomoč“. Dandanes že kontrolirajo civilni agentje turške „kadije“ v Makedoniji, a svobode, kakoršna je zdaj v Bolgariji, žele si sami Francozi. Prišel bode čas, ko se bodo tudi Makedoncem vremena zjasnila; a k temu civilni agenti sami ne bodo pripomogli; trebalo bode radikalnejših sredstev. „Središnja makedonsko-odrska organizacija“ v naši stolici, predvidila je to in govori v svojem manifestu odkritosrčno vsem onim, ki jo hočejo slušati. Za njo Makedonsko vprašanje ne more biti rešeno brez Makedoncev. Srbi so sicer dobri sosedje, ampak niti oni, niti Bolgari, niti oba naroda zaeno se ne moreta v tem vprašanju sporazumeti. Torej naj dobi Makedonija samoupravo.

Bolgari vele: naj ostane Makedonija cela, nerazdeljena, pa avtonomna! Srbi pa se ne morejo s tem mnenjem sprijateljiti, oni so proti avtonomiji, ter bi rajši videli, da se razdeli Makedonija ali vsaj da se opredele „krogi interesov“ med Srbijo in Bolgarijo. Komu pri tem ne pride na pamet Salomonova razsodba? Katera je tedaj prava mati?

Makedonci so Slovenci, tako je trdil učeni slavist Miklošič, tako Jagić in Krek. Ti učenjaki niso hodili po teh krajih, ampak so samo na podlagi zgodovinskih in jezikovnih podatkov prišli do tega zaključka. A kdor je tam potoval, kdor je občeval z Makedonci, kdor pozna njihovo fiziognomijo, njih naglas, njih нрав, bode mogel še drugih dokazov za isto trditev navesti. Zato pa je čisto naravno, da se Slovenci zanimajo za usodo svojih najbližjih bratov. A še drugi vzrok je temu: usoda samih Slovencev ki se dotikajo neposredno Jadranskega morja bode odvisna v znatni meri od usode Makedoncev; a istotako tudi usoda Hrvatov in Srbov, kar tisti že zdaj občutijo. V Bosni in Hercegovini, Stari Srbiji in „novi“ Srbiji so postojanke za dosego znanih namenov, katere goje naši sovražniki že dolgo časa. Če bodo to dosegli prej ali slej, odvisno je mnogo od tega, ali se bomo mi Slovani vendar enkrat razumeli in — sporazumeli.

A dokler se pripravajo za Makedonijo Srbi in Bolgari, dokler se grizejo na drugi strani Hrvatje in Srbi, dokler se Slovenci dele med seboj na razne politične stranke, katere se silno sovražijo, dotlej bode našim sovražnikom prav lahko svoja pota v Makedoniji pripravljati in pri ugodnem trenutku tja udreti. Potem se bomo morda osvestili, ali bo prepozno. Kar je v ugodnem trenutku izgubljeno, tega cela večnost ne more povrniti!

„Fedja!“ je zaklicala brunetka. „Fedja! Vzbuđi se, medved! vstani in stopi izza stene. Doktor je tako ljubeznjiv in nam nudi perzijski prašek.“

Prisotnost „Fedje“ za ograjo je bila zame uničujoča novost. Bilo mi je, kakor bi bil dobil eno z gorjačo... Dušo mi je bil napolnil občutek, katerega ima po vsej verjetnosti petelin na puški, če udari. Bilo me je sram, lomila me je jeza... V duši mi je bilo naenkrat tako ostudno, in Fedja, ki je prišel izza ograje, se mi je zdel tak ničemnik, da se čudim, da nisem poklical stražnika. Fedja je bil visok, približno petdesetleten, žilav človek s sivimi kotleti, stisnjenimi uradniškimi ustnicami in z modrimi žilicami na nosu in sencih. Bil je v plašču in copatah.

„Zelo ljubeznjivi ste doktor“, je rekel, vzal prašek in se obrnil k ograji!

„Merci... Ali je tudi vas zajela ploha?“

„Da“, zagodrnjal sem, legel na zofo in ves besen potegnil kožuh na sebe. „Da.“

„Tako... Zinočka, po tvojem nosku beži stenica! Počakaj, brcnem jo dol!“

„To lahko storiš“, se je smejala Zinočka. — „Nisi je vjel. Državni svetnik, vse se ga boji, a stenici ne more ničesar storiti!“

Interpelacija

poslancev dr. Hrašovca in drugov na štajerskega c. kr. namestnika.

Kakor je bilo brati v raznih dnevnikih, je v najnovejšem času občinski odbor v Mariboru sklenil, da se ne smejo več odslej v mariborskem mestu razobešati napisi v slovenskem jeziku.

Jasno je, da ta sklep ni samo dokaz narodne zaslepljenosti in celo v sicer žalostnih razmerah, v katerih živimo, čisto nerazumljivega narodnega sovraštva, marveč da naravnost nasprotuje temeljni postavi o jezikovni ravnopravnosti.

Nikdo, ki sploh pozna dotične razmere, ne more tajiti, da je spodnjestajersko prebivalstvo večinoma slovenske narodnosti.

Slovenski jezik je v deželi navaden jezik in celo mestni urad v Mariboru mora, brez obotavljanja sprejemati in reševati slovenske vloge.

Da ne bi smel Slovenec napraviti napisa v svojem materinskem jeziku, je ravno tako neumljivo, kakor je smešno, prepovedati nemškemu trgovcu ali obrtniku, da ne sme imeti napisa, ki ga tudi slovensko ljudstvo razume.

Tako kršenje zakona se kratkomalo ne sme trpeti: brez pritožbe od katerekoli strani je bila dolžnost vlade, da takoj ustavi omenjeni sklep, o katerem je gotovo izvedela.

Ker se pa to dosedaj ni zgodilo, vprašajo podpisani poslanci Njegovo ekscelenco c. kr. namestnika:

1. Je li mu znan od občinskega odbora v Mariboru storjeni sklep?

2. Je li taisti pripravljen, takoj oni sklep ustaviti, ker taisti nasprotuje zakonu in je tedaj neveljaven?

Gradec, dne 28. decembra 1904.

Podpisani vsi slovenski poslanci.

Celjske in štaj. novice.

— „Domovina“ svojim naročnikom ob Novem letu. Leto poteka, in vsakdo vidi tedaj rad, da more skleniti svoje račune. Ob tej priliki prihajamo k svojim naročnikom, ki so nam še na dolgu z naročnino, s prošnjo, naj doposljejo zaostalo vsoto in s tem store svojo dolžnost. Čisti računi, dolga ljubezen — veli pregovor, in ako se naši naročniki spomnijo svoje dolžnosti napram nam, bomo še z večjim veseljem izvrševali težko svojo nalogo pri delu za slovenske ideale. Tudi prosimo svoje prijatelje, naj skrbne za to, da se razširi število naših naročnikov. Potem lahko povečamo list in z novim zanosom pojdemo na rodoljubno delo videč, da najde prijazen odmev naš list in naš program. **Mi zastopamo radikalno narodna načela**, mi stremimo za tem, da se razširijo med narodom naše ideje, mi želimo, da pronikne vse sp. štajersko ljudstvo v jedro narodnega programa štajerskih Slovencev. Zato stopamo v interesu slovenskega naroda pred svoje prijatelje, naj pridobe „Domovini“ novih

ni sedaj ničesar, kakor še ponuditi lepi glavici to sredstvo in — znanje bo gotovo. Toda kako to storiti?

„To je grozno!“

„Gospa“, rekel sem s kolikor možno najslajšim glasom. „Kolikor sem razvidel iz vašega poslednjega vzklika, vas nadlegujejo stenice. Imam pri sebi perzijski prašek, če vam je ljubo, potem...“

„Ah, prosim.“

„V tem slučaju... oblečem samo kožuh“, razveselil sem se, „in vam ga prinesem.“

„Ne, ne, podajte mi ga skoz ograjo, a sem ne hodite!“

„Vem, da to lahko storim skozi ograjo. Ne bojte se me, nisem morda kak bašibozuk.“

„Ah, kdo vas pozna! Potnik ste...“

„Hm!... In če bi prišel k vam za ograjo... ne bilo bi to nič posebnega... to tem bolj ker sem zdravnik“, zlagal sem se, „a zdravniki, policaji in domači frizerji imajo pravico, vrivati se v zasebno življenje.“

„Je-li to res, da ste doktor? Prav res?“

„Častna beseda. Dovolite torej, da vam prinesem prašek?“

„Nu, če ste doktor, izvolite!... Pa čemu bi se trudili? Lahko pošljem moža k vam.“

„Zinočka, pred tujim človekom... (vzdih) Vedno si taka... Bog ve...“

„Svinje, niti spat ne puste človeka“, zaro-bantil sem, jezeč se, ne da bi sam vedel, zakaj.

Pa mož in žena sta hitro utihnili. Zaprl sem oči in da bi zaspal, nisem mislil na nič. Pa minilo je pol ure, ura... a jaz še nisem zaspal. Koncem konca sta se tudi moja sosedja začela obračati in šepetati.

„Čudovito, niti perzijski prašek ne pomaga“, zajezil se je Fedja. „Toliko je teh stenic! Doktor, Zinočka vas prosi, da ji poveste, zakaj imajo stenice tako ostuden duh.“

Razgovorili smo se. Govorili smo o stenicah, o vremenu, ruski zimi, o medicini, v kateri je tako malo smisla kakor v astronomiji, govorili smo o Edisonu... .

„Ti, Zinočka, ne sramuj se... Saj je to doktor!“ slišal sem šepetati po razgovoru o Edisonu. „Ne boj se in vprašaj... Nič se ni bati... Šervecov ti ni pomagal, a ta ti morda pomaga.“

„Vprašaj sam!“ je zašepetala Zinočka.

„Doktor“, se jo obrnil Fedja k meni, „od česa moja žena tako tišči v prsih? Kašelj, veste, jo sili, tako, veste, kakor da bi imela kaj zamašenega...“

naročnikov. Mi branimo na vseh poljih slovenske pravice, bodrimo narod, da mu ne ugasne iskra narodne zavesti temveč da se razžari v mogočen plamen. Iz tega vzroka želimo, da nas narod čuje, sliši naše besede. Pridobivajte nam novih naročnikov, s tem boste posredno pripeljali očini v naročje novih zvestih sinov, narodnjakov. Prosimo vsekogar, naj nam pošlje naslove onih svojih znancev, katerim naj bi poslali prihodnjo številko, prvo v novem letu na ogled, in ki bi bili morda pripravljani abonirati naš list.

— „Slovenskemu narodu“. Pod tem naslovu bode prinašala „Domovina“ po novem letu v več številkah študije nekega našega navdušenega rojaka o slovenskem jeziku in njega veljavi v naši javnosti. Opozarjamo na ta temeljiti sestavek že naprej, da ga javnost pozorno zasleduje — in izvaja posledice v prid naši slovenski stvari.

— **Svoji k svojim!** Kot odgovor na znani protislovenski sklep mariborskega občinskega sveta snujejo v mariborskem okraju po raznih večjih krajih „narodne krožke“, katerih namen je podpirati samo slovenske trgovce. — To bo edino pravi odgovor na nemčursko zagrizenost in pobesnelost. Sploh je treba, da v tem oziru organizujemo narod po vsem spod. Štajerju iz izvajamo dosledno, leto za letom, svojo gospodarsko organizacijo. „Celjsko politično društvo“ naj poskrbi za enake krožke po celjskem okraju. S tem naučimo naše „Nemce“ slovenskega jezika. Kvišku!

— **Silvestrov večer v Celju.** „Narodna čitalnica v Celju“ priredi letos kakor vsako leto v veliki dvorani „Narodnega doma“ Silvestrov večer. Vabljeni so vsi člani celjskih narodnih društev. Pristop je dovoljen tudi gostom, katere povabljeni vpeljejo. Spored večera bode prav živahen. Celjsko pevsko društvo bode izvajalo več pevskih točk. Svira narodna godba več novih skladb. G. Matija Benčan pripravlja iznenadljivo novoletno alegorijo. Čitalniški odbor je določil primerno svoto za nakup predmetov za srečolov. Na tak način torej ne bode neprijetno posloviti se od starega leta.

— „Slov. delavsko podporno društvo“ v Celju vabi člane na svoj izvanredni občni zbor, ki se vrši drugo nedeljo po Novem letu, dne 15. januarja l. 1905, popoldne ob 3. uri v društvenih prostorih. Na dnevnem redu je sklepanje, da si društvo postavi lasten „Delavski dom“; iz sedanjega stanovanja nas hočejo celjski Nemci vreči ven!

— **Predpust.** Minuli so tihi adventni dnovi in vesela predpustna doba je nastopila. Godba, rajanje in plesanje pa bode letos trajalo delj časa, kajti koledar 1905 nam kaže, da bode vladal gospod pust dva in pol meseca nad nami. Listi že naznanjajo plesne in veselice in tudi mi imamo veselo nalogo naznaniti slav. občinstvu posebno plesoželjnemu, da se vrši v Celju prvi ples dne 15. prosinca 1905 in sicer trgovski ples. Že prejšnja leta se je odlikoval trgovski ples po

svoji lični dekoraciji, po živahnem aranžementu in gotovo se bodo tudi to leto požurili g. prireditelji, da presenetijo obiskovalce. Opozarjamo raditega že danes gospe, gospice in gospode na ta ples in nadjamo se tudi, da v očigled koristi „Dijaškega doma“ ne ostane na ta večer nikdo doma, temveč pohiti v našo veliko plesno dvorano, kjer bode carovalo veselje in zabava. Torej 15. prosinca gg. plesalke in plesalci „Na ples, na ples!“

— **Današnji številki** je priložena priloga kranjske kmetijske družbe: Vabilo na naročbo „Kmetovalca“.

— **Okrajni zastop v Rogatecu.** Pri volitvi o okrajni odbor rogaškega zastopa so izvoljeni kandidati Nemcev in nemčurjev. Okraj je popolnoma slovenski in vendar ga vlada peščica privandranih Nemcev s pomočjo neznačajnih nemčurjev. Ali Slovenci v tem okraju spijsjo? Vzdrmite se vendar enkrat in pričnite z narodnim delom! Taka brezbriznost zasluži najhujšo obsodbo!

— **Št. Jurij ob juž. žel. razdeljen.** Iz Gradca nam je došla tik pred sklepom lista iznenadljiva vest, da je štajerski deželni zbor v seji 29. decembra sklenil razdeliti Št. Jurij ob juž. žel. v trg in okolico. Danes to sporočamo brez pristavka, več pa prihodnjič.

— **Nemški sodni uradniki na slovenskem Štajerskem** se vedno bolj množe. Samo pri sodišču v Gor. gradu sta sodnik in pristav Slovenca, drugod je povsod vsaj eden Nmec, v mnogih slovenskih krajih sploh nobenega Slovenca med sodniki ni. To je resen opomin slovenskim juristom, da jih kolikor mogoče mnogo vstopi v sodno službo, zakaj ponemčevanje v zadnjih letih tako napreduje, da čez petletja cel sp. Štajer ne bo imel slovenskega sodnika.

— „Dijaška kuhinja v Celju“ ima svoj redni letni občni zbor za leto 1904, dne 4. prosinca 1905 ob 2. uri popoldne v prostorih celjske posojilnice s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. (Opomba: Ta občni zbor je sklepčen z vsakim številom navzočih članov.)

— **Zadolženost občin na Štajerskem.** — Štajerski deželni urad je izdal statistične podatke o gospodarstvu občin na Štajerskem. O dolgovih ki so jih imele občine koncem leta 1901, podajamo sledeče o spodnji Štajerski: Vse občine na Spodnjem Štajerskem (kjer bivajo Slovenci) dolgujejo skupaj 2.125.641 K. Za poplačanje dolgov in obresti so te občine plačale 147.097 K. Na osebo prihaja na Spodnjem Štajerskem povprečno 9 K 38 vin. dolga. Spodnještajerske občine so najmanjše zadolžene: na Gornjem Štajerskem imajo občine 6.131.116 K in na Srednjem Štajerskem 2.945.531 K dolga. To pa radi tega, ker so kraji večinoma gorati in nerodovitni. Spodnještajerski slovenski del kronovine, ki je najbogatejši, mora skoro vzdrževati vso kronovino — a v zameno tišče slovenski narod ob tla narodno, kulturno in gospodarski.

— **Južna železnica hoče varčevati.** Celjska sekcija Južne železnice je odredila, da se odsedaj naprej dela na železniški progi samo tri dni na teden, ostale tri dni pa delavci ne dobe dela in seveda tudi ne plače. Ako bi železnično vodstvo kaj takega odredilo v poletnem času, ko si delavci dobe lahko zaslužek drugod, bi se tako postopanje dalo opravičiti; da pa je isto vzelo delo in zaslužek ubogemu delavcu sedaj na zimo in ga prisililo, da strada, je nečloveško in nensmiljeno; torej prav židovsko!

— **Slomšekov rojstni dom na Ponikvi.** Poroča se nam, da je Slom res na prodaj in ima sedanji lastnik že kupno pogodbo z Nemci, ki se uveljavi s 7. januarjem l. 1905. Do tedaj imamo še priliko Slovenci, da rešimo dom našega škofa in iskrenega rodoljuba Slomška, da ne pride v kremplje sovragom. Če kak narodnjak namerava kupiti kmečko domovanje, mu bodi Ponikva najtoplejše priporočena. Slom leži v prekrasnem kraju, ima bogate gozde in širno polje. Polagamo tudi narodnim Ponkavljanom na srce, da se mogoče oni zavzamejo za rodno grudo svojega slavnega rojaka, navdušenega ljubitelja slovenske zemlje in maternega jezika. Naš Slomšek bi se razjokal v grobu, ko bi zvedel, da se prodaja njegov dom najljutejšim sovražnikom slovenskega imena. In kako usodno znamenje bi bilo to, da ravno dom tega narodnega borilca, slovenskega pisatelja in vladike, pride v tuje roke, dom Slomšekov, ki je vedno ves gorel za čast slovenske dedovine, svaril svoje rojake pred tujci in budil v njih narodni ponos in zavest. — Zaeno beležimo z žalostjo, da je njegov potomec sam ponudil Slom Nemcem, naj pridejo in se naselijo v častiljivi hiši, ki nam je rodila najboljšega slovenskega škofa. On je klical Slovence: „Ljubite zemljo svojih očetov, spoštujte jo, ker krije pepel njihov. Ne odhajajte od nje, temveč ostanite na grudi, ki vas je rodila . . .“

— **Ormoški odvetnik dr. Delpin** je glasom „D. W.“ tamošnjemu sodnemu pristavu dr. Mohoriču očital pristranost, kar imenuje celjski nemški list najhujšo dolžitev, ki bi bila mogoča zoper sodnika. Da bi trditev pristranosti bila najsilnejše obrekovanje kakega sodnika, more pisati samo človek, ki se dela, kakor da bi ne vedel, kake reči se govorijo in pišejo o sodnikih, n. pr. o goljuživem sodnem tajniku Helferju na Dunaju, nekem svetniku v Pragi, o raznih predsednikih, preiskovalnih sodnikih, in kaki drugi dogodki se celo v zakonih opisujejo, da so mogoči pri sodnikih. No, dr. Delpin je imenoval dr. Mohoriča pristranskega sodnika in ta ga je zato tožil ter je bilo določeno okrajno sodišče v Ptuj za razpravo in sodbo. Dr. Mohorič je tožbo umaknil pred razpravo in iz tega kuje „D. W.“ grozne obsodbe zoper njega, da se bi bil zbal priti pred sodnika, kjer bi se bil nastopil — pa dognal gotovo ne — dokaz resnice za očitano pristranost in kjer bi bil dr. Delpin tudi „ožigosan“ udeležitev dr. Mohoriča pri češki slavnosti v Celju. To vse

„To bi moral na dolgo razlagati, na kratko se to ne da povedati“ sem se poskušil izmuzniti.

„Nu, kaj je na tem, če traja dolgo? Časa je dovolj, ne spimo itak ne . . . Poglejte, golobček! Najprej vam moram povedati, da jo je lečil Šervecov . . . Je to dober človek, ali . . . Kdo ga pozna? Ne verujem mu, ne verujem! Vidim, da se vam ne ljubi, a bodite tako prijazni! Preiščite jo, a jaz pojdem med tem k pazniku in mu naročim, da postavi samovar.“

Fedja je drsajoč s copatami odšel. Šel sem za ograjo. Zinočka je sedela na široki zofi, obdana od množine blazin in držala svoj čipkasti ovratnik.

„Pokažite jezik“, sem rekel sedaje k nji in namršil obrvi.

Pokazala mi je jezik in se zasmejala. Jezik je bil navaden, rožnat. Začel sem iskati žilo.

„Hm!“ zagodrnjal sem, „ne morem je najti.“

Ne spominjam se, kaka vprašanja sem ji stavil, gledajoč v njen smehljajoči se obraz. Vem samo toliko, da sem bil po diagnostiki tak bedak in idiot, da mi je bilo vse enako.

Končno sem sedel s Fedjo in Zinočko k samovarju. Bilo je treba napisati recept, in storil sem to po vsem pravilih medicinske vede:

Rp.	
Sic transit	0'05
Gloria mundi	1'0
Aqua destillatae	0.1
Za dve uri žlico.	
Za gospo Ljuelovo.	

Dr. Zajčev.

Zjutraj, ko sem se s torbo v roki, popolnoma pripravljen na pot, poslavljaj za vedno od svojih novih znancev, me je prijel Fedja za gumb in dajajoč mi deset rubljevo, govoril:

„Ne, morate vzeti! Navajen sem, nagraditi vsako častno delo. Studirali ste, delali ste! Svojo učenost ste plačali s krvavim potom! Razumem se na to!“

Nič ni pomagalo, bil sem prisiljen, vzeti desetrubljevo.

Tako sem prebil noč pred sodbo. Ne bom vam opisoval občutkov, kateri so me obšli, ko so se pred menoj odprle duri in mi je stražnik pokazal zatožno klop. Rečem samo, da sem prebledel in se stresel, ko sem videl v ozadju tisoč na me obrnjenih oči; a ko sem se ozrl na važne, slavnostno važne obraze porotnikov, sem se imel za izgubljenega.

Ne morem pa popisati in vi si ne morete predstavljati moje groze, ko sem se ozrl na mizo,

pokrito z rdečim suknom, in zagledal na mestu državnega pravdnika — koga mislite? — Fedjo! Sedel je in nekaj pisal. Gledajoč nanj sem se spomnil na stenice, Zinočko, svoj diagnostiko, in ne mraz, cel ledeni ocean me je spreletel po hrbtu. V hipu me ni spoznal, potem pa so se njegove zenice razširile, spodnja čeljust se mu je zganila . . . roka zatrepetala. Počasi se je zavedel in uprl vame svoj svinčeni pogled. Tudi jaz sem se zavedel in — sam ne vem zakaj — uprl nanj oči.

„Obtoženec, povejte sodišču svoje ime in drugo“, rekel je predsednik.

Državni pravdnik je sedel in izpil kupico vode. Na čelo mu je stopil mrzel pot.

„No, sedaj sem lepo v kaši!“ sem si mislil. Po vsej priliki se je državni pravdnik odločil, priti mi do živega. Razburjal se je, brskal po izpovedbah prič, godrnjal.

Toda treba je končati. To pišem v sodnem poslopju med opoldanskim odmorom. Takoj po odmoru dobi besedo državni pravdnik.

Kaj se zgodi?

kaže, koliko ve dr. Delpin, da mu je dopuščeno pred nekaterimi sodniki. On že naprej trdi, da bo smel reči vtikati v razpravo, ki nimajo ne najmanjše zveze s stvarjo, ki se ima soditi. Kaj je g. dr. Mohoriča napotilo, odstopiti od tožbe, posneti je menda iz omenjenega poročila v „D. W.“ Po tem razkritju je hotel dr. Delpin z dr. Mravlagom nepolitično sodniško delovanje g. dr. Mohoriča porabiti za veliko javno politično komedijo. To je odstop od tožbe zabranil.

— **Zopet odlikovana Slovenca.** Z dekretom z dne 25. novembra 1904, št. 32.414 izreka c. kr. ministrstvo za poljedelstvo g. Antonu Kolencu, narodnemu veletržcu v Celju, svoje priznanje za izloženo sadje na razstavi v Düsseldorfu na Nemškem meseca oktobra t. l. Isto priznanje se je podelilo tudi g. Milošu Levstiku, učitelju na okoliški šoli v Celju. Odlikovancema iskreno čestitamo: naj jim bode ta najvišja zahvala plačilo za njihov plodonosen trud, ki ga posvečata sadje-reji s tem, da isto sama skrbno in umno gojita in da vzgojijeta in vzpodbujata naše ljudstvo za to najvažnejšo panogo kmetijstva.

— **Volapük celjske pošte.** Pred tednom smo strmeli nad sledečo brzovjavo, izdano od slavne celjske pošte: „Skücow a z odleko . . . Na süidenje!“ To je učeno! Poslali smo to brzovjavo društvu volapükovcev v London, ker jim zna dobro služiti. Kdor pa ugane ta rebus, dobi groš od celjskega poštnega ravnateljstva!

— **Kolodvorski uslužbenec,** ki je vrhu tega tudi v službi celjskih nemčurjev, strelja mačke. Za Božič je ustrelil dva, pa ju je slabo zadel. Enemu je izbil oko, drugemu nogo. Ker sta bila suha, ju je zapodil nad miši, ki se rede v „štünkmalnu“. To se pravi mučiti živali; in društvo, ki skrbi za njihovo varstvo, opozarjamo na tega človeka, ki je pred kratkim postal celjski meščan, in ki je eden glavnih hrulačev in zagrizencev v celjski renegatski družbi.

— **Svitla zvezda celjske nemške klike.** To je namreč „Nemec“ Oto Ambrožič, ki je dolgo let kvantal v tukajšnjem nemškem lističu zoper Slovence, potem pa Celjane zapustil in odrčel v Brno. Zdaj ko je vlada počela veliko nezakonitost da je brez vsakega postavnega vzroka, kakor pravi, za „nedogledno dobo“ oropala celjski okraj ob zastopstvo, celjski Nemci niso imeli med seboj sposobnega moža, ki bi ta njihov — uspeh časniško zoper Slovence izkoristil in jim je moral slovenski odpadnik Ambrožič kar iz Brna na pomoč priti s svojo prirojeno mu hudobnostjo. Njegov člančič v zadnji številki celjskega nemškega lističa kaže intimno razmerje med njim, oziroma njegovo klico in vladnimi činitelji, ki so ravnali v sramoto samim sebi in ustavnemu mišljenju na podlagi nasvetov nemškega nacionalizma. Slovencem celjskega okraja pa bodi doba birokratske vlade v okraju nauk in uspodbudo k zopetni osamosvojitvi.

— **Za božičnico** je bilo obdarovanih na okoliških slovenskih celjskih šolah nad 150 otrok, vsi so dobili večinoma gorka zimska oblačila; na mestnih nemških šolah je bilo obdarovanih le okrog 70 otrok.

— **Iz Laškega trga.** Da je veselični odsek bralnega društva na Laškem izpolnil svojo storjeno obljubo, prirediti zopet kmalu veselico, kazala je sijajno uspela prireditev gledaliških predstav „Blaznica v prvem nadstropju“ in „Eno uro doktor“, kateri igri ste se na Štefanovo, dne 26. t. m. v nabito polni pivnici § 11. v občje zadovoljstvo igrali. — Pozdravili smo tokrat na odru nekaj novih moči, h kateri pridobitvi moramo veselichnemu odseku iskreno čestitati, kajti dovršeno igranje novo pridobljenih dveh igralnk nas je res presenetilo ter želimo, da bi obe prav kmalu na odru zopet videli. V prvi igri „Blaznica v prvem nadstropju“ so nastopili nam že iz prejšnjih predstav znane igralke in igralci. Vsi so bili na svojem mestu. Posebno je nam pa ugajala Olga in ravno tako je bila jako lepa uloga sluge Ivana. Srčkana, kakor ni bilo drugače pričakovati, je bila tudi Tinka. V drugi igri „Eno uro doktor“ smo se največ radovali nad hudomušnim Škrjancem. Igranje Škrjanca je bilo imenitno ter se je njemu kakor tudi zgoraj omenjeni Ančki, mnogo ploskalo. Doktor Zajec je igral svojo ulogo z veliko eleganco kot izurjen gledališki

igralac. Ostale uloge so bile v najboljših rokah ter so vseskozi ugajale. — Po predstavi se je razvila prosta zabava pri kateri je nastopil moški pevski zbor pod vodstvom gospoda F. Drolca. — Veselico so razan mnogoštevilnih tržanov in okoličanov, počastili z obiskom gostje iz Celja, Žalca in Trbovelj. Posebno častno so bili zastopani Šentjedertčani, katerim se je posebej nazdravilo. Bralnemu društvu kličemo: „Le tako pogumno naprej!“

— **Bralno društvo v Laškem trgu** ima dne 8. prosinca 1905 ob 4. uri popoldne v bralni sobi v Laškem trgu svoje redno občno zborovanje s sledečim vspeedom: 1. Poročilo odbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Slučajnosti.

— **Hranilnica in posojilnica na Ljubnem** bode od 1. januarja 1905 do preklica znižala obrestno mero pri vlogah od 4 1/2 % na 4 %, in pri posojilih od 6 % na 5 1/2 %.

— **„Narodna čitalnica v Mozirju“** priredi v nedeljo, dne 8. prosinca 1905 v čitalniških prostorih veliko veselico, za kar se odbor že sedaj trudi ter pripravlja, da bode imelo slavno občinstvo večji užitek ter veliko zabavo. Vsa sosedna društva se tem potom vladno prosijo, da se na našo prireditev ozirajo. Spored se objavi pravočasno.

— **Velenje.** Smolo imajo naši nemškutarji. Akoravno njih general Boben, kateri pa bo skoro brez armade, o vsaki priliki z največjim patosom zaklinja svoje sobrate v renegatstvu, da naj drže vsako ped „nemške“ zemlje, vendar prihaja hiša za hišo, posestvo za posestvom v slovenske roke. Posebno obupani so nemškutarji, da je g. dr. Skasa, katerega so zvalili s tem, da so mu obljubljali zlate gradove, semkaj, prodal svojo hišo in posestvo in sklenil v kratkem zapustiti Velenje. Ta izguba posebno boli našega poštarja Goll-a in izrazil se je, da tudi on želi kmalu zapustiti naš trg; z veseljem mu bomo voščili srečno pot in ga v duhu spremljali na njegovem potu v „blaženi raj“, kamor ga vleče njegovo srce.

— **Vsi oni čebelarji na sp. Štajerskem,** ki so lani udnino vplačali v Ljubljano, naj se blagovolijo javiti k pristopu k bližnjim podružnicam „Slov. čebelarjskega društva za sp. Štajersko“ ter tukaj vplačati letnino. Oni pa, ki stanujejo v okrajih, kjer se ni takih podružnic, naj vpošljejo udnino neposredno vodstvu „Slov. čeb. društva za sp. Štajersko“ (g. prof. Zelenik, posojilnica, Ptuj). V prihodnjem letu se bodo namreč tudi v ostalih krajih osnovali podružnice, kolikor bo mogoče. Da plačujemo štajerski čebelarji udnino pri domačih podružnicah, oziroma pri našem društvu, delujemo s tem v smislu lastne koristi, ker prihranimo tako „Slov. čeb. društvu za sp. Štajersko“ od udnine 25 %, ker je za toliko kranjsko čeb. društvo znižalo naročnino na „Slov. čebelarja“ našemu društvu. Dozdaj so ustanovljene podružnice v naslednjih krajih: 1. Ptuj in okolica (sedež v Rogoznici); 2. Sv. Andraž v Slov. gor. in Sv. Urban in Sv. Bolfank (sedež Sv. Andraž); 3. Dornova; 4. Sv. Marjeta na Dr. p.; 5. Ormož (za celi okraj); 6. Sv. Lovrene v Slov. gor.; 7. Sv. Anton v Slov. gor.; 8. Za lenarčki okraj pri Sv. Trojici v Slov. gor.; 9. za ljutomerski okraj na Cvenu; 10. za gornjeradganski okraj pri Sv. Juriju ob Ščavnici; 11. za celjski okraj pri Št. Jurju ob juž. žel.; 12. za slovenjegraški okraj v Šmartinu p. Slov. Gradca.

— **Iz Rajhenburga.** Gosp. N. Zupan, učitelj v Brežicah, je podaril tukajšni požarni brambi 10 K, za kar mu izreka načelnštvo iskreno zahvalo.

— **Turistovske vesti.** Kocbekovo kočjo pod Ojstrico je obiskalo letos 88 turistov. Od teh je bilo članov Slov. plan. društva 27. Kočo je v občjo zadovoljnost oskrboval Juri Planinšek iz Luč od 15. julija do 15. septembra. Mozirsko kočjo je obiskalo letos 40, Lučko kočjo 17 in Gornjegrajsko 78 turistov. — Turški žleb je letos „Savinska podružnica“ zopet izdatno popravila. Ker se je meseca junija pokazalo, da sneženi plazovi napravljajo škodo ter krivijo železne stopnice in trgajo žice, so se med železnimi stopnicami povsod zabili železni klini. — Pot pod Lučko kočjo je dala „Savinska podružnica“ letos popraviti. Pri Lučki koči se je napravil majhen vodnjak iz cementa. — Savinska podružnica je rdeče zazname-

novala letos: 1. pot iz Solčave k prastari tisi, 1/2 ure, 2. pot iz Gornjega grada mimo Lamprečnika na Veliki Rogatec, 3 ure in 3. od tam na Sv. Lenart mimo Oštermana v dolino ob Kanoljščici, 3 ure. — V Mozirsko kočjo sta letos vlomila dva domača fantalina, razbila ključnico na pušici in odnesla okoli 4 K denarja. Ker sta mladoletna, nista mogla biti sodnim potom kaznovana. — Meseca septembra je neki zlikovec razbil vrata na drvarnici. Sramotno!

— **Šolske vesti.** Za učitelja v Gollradu na gor. Štajerskem je imenovan g. A. Erkar, dosedaj učitelj v novomeškem okraju na Kranjskem. — Za učiteljico pri Sv. Barbari pri Vuhredu je imenovana ondotna začasna učit. gđc. M. Schwegler.

— **Iz Trbovelj.** Občinske volitve v Trbovljah so pri kraju. Izvršile so se dokaj povoljno za vse stranke in sloje. Stranke so se sporazumele tako, da je III. razred prevzela katoliško-narodna stranka, II. razred narodno-napredna stranka in I. razred nemško-napredna ali rudokopska stranka. Večina je torej v slovenskih rokah. Županom je bil izvoljen dosedanji župan g. Ferdo Roš, deželni poslanec in veleposestnik v Trbovljah, njegovim namestnikom pa g. Gustav Vodušek, c. kr. šolski nadzornik v Trbovljah. S prepričanjem, da je občinsko vodstvo v skrbnih, varčnih in dobrih rokah, želimo omenjenima gospodoma veliko vspeha v blagor in korist cele občine, sosebno kar se tiče dobrodelnih namenov v narodno korist. — Z novim letom stopi v pokoj sedanji rudokopski ravnatelj gosp. Robert Draš. Omenjamo in spominjamo se moža radi njegovega pravičnega postopanja nasproti Slovencem. Nikdar ni zabranjeval ali prepovedoval uradnikom se udeleževati slovenskih slavnosti, se celo podpiral je slovenska društva. — Ta mož je bil pač bela vrana med Nemci. Čast komur čast! Bog ga živi v svoji lepi ipavski dolini — katero si je izvolil za blagodejni pokoj. Naj preživi med Slovenci še veliko veselih uric!

— **V Oplotnici** so poprejšnje volitve razveljavljene. Po novem letu bodo nove. Vsak narodnjak naj stori svojo dolžnost!

— **Središki tamburaški in pevski zbor** je priredil na Štefanovo, dne 26. decembra t. l. v šolskih prostorih v Središču koncert. Spored je bil precej obširen in je obsegal 16 točk. Vrstili so se tamburaški, mešani in moški zbori pod vodstvom g. učitelja Serajnika. Največja pohvala je doletela gg. brata Serajnika za umetniško proizvajanje na goslih in klavirju; jako je ugajal „Starček“, samospjev s spremljevanjem klavirja, pel g. Najžer. Izmed drugih točk se je posebno dopadal „San“ in „Uspomena Tomislavu“ ter koračnica iz opere „Hubička“ tamburaškega zbora, „Sarafan“ mešanega in „Ljubezen in pomlad“ moškega zbora. Koliko zanimanja vzbujajo koncerti in gledališčne predstave med našim ljudstvom, kaže to, da je vsakokrat dvorana natlačeno polna. Tokrat so nas obiskali tudi gostje iz bližnje in daljne okolice, posebno Ormožanje.

— **Mariborski odvetnik, dr. Lorber** je tisti nestrpnež, kateremu tako silno smrde slovenski napisi. V občinskem svetu je najbolj kričal omenjeni človek zoper naše pravice, ki je obogatel od slovenskih grošev. Naši kmetje pa le še vedno obiskujejo njegovo pisarno; in tu bi ga morali videti kako je prijazen in kako zna slovenski govoriti! Kadar se gre za izsesavanje, znajo vse nemške pijavke naš jezik. Slovenski kmetje, ogibajte se Lorberja!

— **Slovenski napisi smrdijo mariborskim Nemcem,** slovenski denar jim pa diši. Zapomnite si to, Slovenci iz Mariborske okolice! Svoji k svojim!

— **Brzovlak je povozil** M. Kidriča, doma iz Orešja pri Račjem; zadnji čas je nadzoroval delavce na železniški progi pri Celovcu. K praznikom se je peljal domov do postaje v Račjem, odtod pa šel peš po železniški cesti proti domu. Bilo je po noči, in ponesrečenec se je najbrže ognil vlak, prihajajočemu od Maribora, na desni tir, a tedaj je prišel drugi vlak od Trsta in ga zadel v hrbet. Padel je malo na stran, desna roka in noga sta mu popolnoma zdrobljeni in ogrodje stlačeno. Vendar je menda še živel nekaj časa, in se valil po železniškem nasipu navzdol.

— **Slovenska zmaga.** Od Sv. Antona v Slovenskih goricah. Pred kratkim so se vršile vo-

litve v občinski odbor za Cerkevjak. Bilo se je bati, da še nadalje ostane nemčarsko vladarstvo. Danes pa moramo z zadovoljnostjo javiti, da je zmaga sedaj narodna stranka. — Za župana je bil izvoljen narodnjak, trgovec g. Jožef Tušak. — Čast možem, kateri so volili po svojem prepričanju.

— **Ustrelil** je v Ptuj prostak pri pijo-nirskem batalijonu Beck iz Dalj v Slavoniji.

— **Med mlinska kolesa** je v pijanosti padel v Preretincih pri posestniku Hrašovec za mlinarja uslužbeni Vincenc Vičar. Zjutraj so ga našli mrtvega med kolesi.

— **V ptujskem predmestju** se je izvršil 21. t. m. krvav zločin. Tedaj so šli iz mesta trije bratje Levičniki in njihov bratranec Andrej, katerim se je pridružil še kočar Štrafela iz Sabove; bili so vsi pijani. Začeli so se med seboj kregati, tepsti, in nekdo izmed njih, posebno ljub prijatelj, je Janeza Levičnika zaklal v vrat in mu prerezal žilo. Bil je kmalu mrtev. Dva pretepača sta precej ranjena, dva nič. Tri Levičnike so zaprli, Štrafela pa leži težko ranjen v ptujski bolnišnici. „Štajerčev“ strup ima strašne posledice!

— **Vrezal se je** trgovec Šimenko na Bregu pri Ptuj. Mož je hotel namreč delati reklamo za celjsko „stinkmühlarsko“ moko ter je široko in debelo v „Štajercu“ naznanil, da ima on v zalogi to moko. In glejte, velikanski uspeh „Štajerčevega“ inserata! Od istega dne, ko je prinesel „Štajerc“ ta inserat, ne gre nobeden Poljanec in nobeden Haložan več k Šimenku kupovat niti moke, niti kaj drugega! Kaj vse napravijo „Štajerčevi“ inserati!

— **Od divjih loveev obstreljen.** Iz Ormoža: Lovec Plohl je pri vasi Cvetkovci zasledoval tri divje lovee, na katere je štirikrat ustrelil. Tudi divji lovcu so streljali nanj. En strel je Plohla zadel v pljuča. Orožniki zasledujejo divje lovee.

— **Radenci.** Naši lovci-Slovenci, ki se bratijo z Nemci, nabirajo za „Štajerca“ in darujejo za nemškutarsko šolo na Ščavnici. Tam se otroci dosti naučijo nemški! Papagaji so pri Nemcih v časti . . .

— **Umril** je dne 20. decembra t. l. v Svetinjah pri Ormožu Arni Šešerko, eden izmed Radeckijevih „otrok“. Pokojnik je bil rojen dne 15. avgusta leta 1812. v Mihalovcih, svetinjske fare. Služil je vojake neprenehoma od leta 1835. do leta 1851. pri 47. polku, takrat imenovanem „Kinsky“. Udeleževal se je vseh takratnih bojev, a vendar mu ni prsi dičila nobena kolajna. Še celo takozvanih Radeckijevih podpor ni dobil, čeravno je zanje večkrat prosil. Odgovorili so mu vedno, da ni v „knjigah“ zapisan, dasi je umrl imel v svoji odpustni knjižici vse natančne podatke iz svojih službenih let. Hvaležnost sveta! Velečastnega pogreba so se udeležili tukajšnji veterani korporativno s svojo godbo, g. Janšek, major v p. in drugi. N. v m. p.

— **Nevarno je obolel** g. Jože Simonič, veleposestnik v Ivanjkovcih, brat dr. Fr. Simoniča, skriptorja na c. kr. vseučilišni knjižnici na Dunaju. Prehladil se je in so se mu vnela pljuča.

— **Št. Janž na Dravskem polju.** „Izobraž.“ društvo v Št. Janžu na Dravskem polju“ izreka tem potem g. dr. Fr. Jurtelu, odvetniku v Ptuj in drugim neznanim dobrotnikom za mnogobrojne, društvu darovane knjige najsrčnejšo zahvalo.

— **Od Kapele.** Znani Horvatov Poldl je nabral za „Štajerca“ v Radgoni 200 K. Da bi nam še povedal vse tiste kramarje in krčmarje, kjer je hodil po pametivi, da bi se pošteni Slovenci vedeli varovati pred njimi.

— **Graški občinski svet** je sklenil dati „Schulvereinu“ za njegovo 25letnico častno darilo 2000 kron. Sklepčnost občinskega sveta so omogočili socialni demokratje.

— **Samomór desetnika.** V Gradcu se je pred kratkim ustrelil korporal Prohaska vsled tega, ker ga je njegov nadporočnik preveč mučil. V nekem pismu opisuje revež svoje trpljenje.

— **Umor radi ponarejenega tisočaka.** V Kapfenbergu na nemškem Štajerskem je kovač Ziegler kazal v gostilni dvema hlapcema bankovec za 1000 kron, ki pa je imel le na eni strani podobo bankovca, na drugi strani je pa bila srečka. Hlapca sta šla za njim ter ga radi ničvrednega papirja ubila.

— **Občni zbor „Celjskega pev-skega društva“ se nadaljuje danes, dne 30. t. m. ob 8. uri zvečer. Rešiti se morajo še točke: Volitev novega odbora in razni nasveti.**

Deželni zbor štajerski

se je v sredo, 28. t. m. zopet sešel. Sejo otvori doželni glavar ob 11. uri 20 min.; navzoči so skoraj vsi poslanci. Začetkom je grof Attems omenjal umrlega poslanca, grofa Kottulinskega. Potem je glavar prečital sodno zahtevo, da se ptujskega poslanca Orniga izroči sodišču, ker je razžalil odvetnika dr. Brumen-a. Vrše se nadomestne volitve v odseke, sklene se provizorično nadaljnje pobiranje deželnih doklad in overovijo zadnje deželnozborske volitve iz IV. kurije. Slede poročila raznih odsekov. — Posl. dr. Hrašovec interpelira namestnika v zadevi slovenskih napisov v Mariboru.

— Seja v četrtek, 29. decembra. Deželni odbor naznanja, da je grofica Kottulinsky podarila deželi 600.000 kron, da se ustanovi dom za rekonvalescente, ki naj nosi ime njenega umrlega soproga. Grofici se izreče zahvala. Slede poročila raznih odsekov, med njimi tudi zadeva glede izločenja trga Št. Jurij ob juž. žel. od kmetske občine. Poročal je poslanec Erber. Občini Pohorje v mariborskem okraju se dovoli pobiranje obč. doklad v iznosu 108%.

— **Slovenski poslanci v teh dveh sejah niso obstruirali, ker so bili na dnevnem redu le gospodarski predlogi.**

V današnji seji, petek, 30. t. m. se je pričel obravnavati deželni proračun.

Društveno gibanje.

— **„Lastni dom“** registrovana delavska stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju sklicuje s tem redni občni zbor, kateri se bode vršil v petek, dne 13. januarja 1905 ob 6. uri zvečer v pisarni Schillerjeva cesta šte. 3. I. nadstropje v Celju s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva. 2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1904. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Volitev načelstva, računskih pregledovalcev in nadsodišča. 5. Eventualna sprememba pravil. 6. Slučajnosti.

— **Hranilnica in posojilnica v Gotovljah** registrovana zadruga z neomejeno zavezo vabi svoje zadružnike na redni občni zbor, ki se bode vršil v nedeljo, dne 8. januarja 1905 ob 9. uri dopoldne v občinski pisarni v Gotovljah s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva. 2. Potrjenja računskega zaključka za leto 1904. 3. Sprememba pravil. 4. Slučajnosti.

— **Učiteljsko društvo za konjiški okraj** zboruje v četrtek, dne 5. januarja 1905 ob 11. uri dopoldne v Konjicah po sledečem sporedu: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi. 3. Društvene zadeve. 4. Predavanje g. L. Serajnika o lepomisju po modernih načelih. 5. Prašalna skrinjica. 6. Predlogi in nasveti. Pred zborovanjem je petje. Zato se prosijo gdč. pevke in gg. pevci, da si doma pogledajo pesem „Po zimi iz šole“ (Mohor. pesm. I. šte. 54). Eno uro pred zborovanjem pevska vaja v čitalnici. Odbor.

— **„Bralno društvo v Pišecah“** priredi v nedeljo, na novega leta dan zabavni večer s šaljivo pošto, šaljivo tombolo, s petjem in godbo. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Učiteljsko društvo za ptujski okraj** ima v četrtek, dne 5. januarja 1905 ob pol 11. uri dopoldne v okoliški šoli svoj letni občni zbor.

— **Iz Ptuj.** Občni zbor „Narodne čitalnice v Ptuj“ se vrši dne 6. januarja 1905 ob 3. uri popoldne z običajnim dnevnim redom. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

— **Društvo „Zvezda“ na Dunaju** priredi novega leta dan v dvorani „Zum Senator“, Dunaj I Reichratsstrasse 19 (vhod Felderstrasse 2) svojo zabavo s prijaznim sodelovanjem Olge komtese Rota in gospice Mile Luzar (dvospev), gospe Marice Žolhar (na klavirju), gospice Ludmile Molé (deklamacija), slavnega tamburaškega zbora hrvatskega društva „Prosveta“ in društvenega moškega in mešanega zbora pod vodstvom g. Vinko Krušiča. Začetek ob sedmih zvečer. Prijatelji društva dobrodošli!

Druge slovenske novice.

— **Razpis častnih nagrad družbe sv. Mohorja.** Odbor družbe sv. Mohorja razpisuje dve častni nagradi, in sicer: a) tri tisoč kron za daljšo povest v obsegu 15 do 16 tiskanih pol, in

b) petnajst sto kron za krajšo povest v obsegu 8 do 10 tiskanih pol v obliki „Slovenskih Večernic“. Snov povestim bodi vzeta iz domačega narodnega življenja in se naslanjaj ali na slovensko, bodisi cerkveno, bodisi posvetno zgodovino, ali pa na družabno (socialno) življenje našega naroda. Rokopisi, lepo in razločno na eni listni strani pisani, se naj dpošljejo do dne 31. grudna l. 1905. družbi sv. Mohorja v Celovec brez pisateljevega podpisa; ime pisateljevo se prideni v zaprtem zavitku, ki pa naj nosi naslov dotične povesti in tudi pove, za katero nagrado se poteguje. Odbor družbe sv. Mohorja bo svojo razsodbo o priposlanih rokopisih objavil tekom malega travna leta 1906. in tedaj tudi nagradi izplačal.

V Celovcu, dne 17. grudna 1904.

Odbor družbe sv. Mohorja.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** se vam, Slovenci priporoča ob sedanjih praznikih in ob prihodu novega 1905tega leta. Ko obhajate mile, vsakemu vas tako drage dnove ter se zbirate v rodovinskih in veselčnih krogih in se vam dobro godi — spominjajte se, prosimo, tudi njene dece, ki se pa v mnogih slučajih ne more tako radovati Božiča kakor vaši otroci; koji morda nobena mati ne donese novoletnega daru in koji je v neredkih prilikah edina mati in oče in brat in sestra in vse — naša družba sv. Cirila in Metoda.

— **„Notranjec“.** Na Kranjskem je začel izhajati nov list „Notranjec“ kot glasilo političnega in gospodarskega društva za Notranjsko. Izhaja dvakrat na mesec in stane za vse leto dve kroni. List je odločno naroden in napreden. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v Postojni, št. 256. Živel naš rodni sobojevnik!

— **† Dr. Dinko Vitezić.** Na otoku Krku je umrl v visoki starosti 83 let hrvatski prvoboritelj v tužni Istri dr. Dinko Vitezić. V dolgem svojem življenju je storil mnogo za svoje ljubljene istrske rojake na narodnem in gospodarskem polju. Nastopal je v hudih časih v politični borbi ter se bojeval uspešno za povzdigo toli teptanega slovanskega naroda v Istri. Njegovo delo rodi uspeh, počasi se dviga slovanska Istra; iz ledine, katero je oral Vitezić, klije sad. Slava vrlemu možu!

Narodno-gosp. novice.

O streljanju proti toči.

V izborni strokovni ogrski vinogradarski časnik: „Ungarischer Weinbau“ poslal je Avgust Konecchegg, podpolkovnik v Slov. Bistrici, dne 29. novembra t. l. obširno poročilo o streljanju proti toči v letu 1904, vršečem se v dežel-nem strelnem rajonu Slov. bistriškem.

V tem poročilu pravi, da se je v letu 1904 v Slov. bistriškem strelnem rajonu streljalo iz 40 strelnih postaj proti toči. V tem poročilu navaja tabelarično prav natanko, kedaj, kje in kolikokrat da se je proti toči streljalo. Med drugim pravi g. podpolkovnik:

„Nevihite, katere so dne 23. maja in dne 3. julija povzročile točo, so bile glede ocene streljanja proti toči največje pomenljivosti. Obedve ti nevihti moram kljub ugovorom, katere sem moral že od večih strani slišati; označiti za odločen dokaz brezuspešnosti streljanja proti toči. Za časa obedveh neviht, dne 23. maja in 3. julija se je streljalo prav previdno in pravočasno. Dne 23. maja se je streljalo na 37., dne 3. julija na 33. strelnih postajah. Število strelcev je znašalo, kakor je iz natančnih, že prej navedenih zapisnikov razvidno, čez 3200. Obedve nevihti sta povzročili v strelnem rajonu prav veliko škodo. Popolnoma uničeni so bili kraji: Bukov hrib, Šerbe, Gor. Pulska, Gabernik, Šmarjeta, Ritosnoj. Okolo Tinskega brega, Visol, Kovače, Šentovca, Gor. Ložnice so bili vinogradi le deloma uničeni. V vinogradih gosp. dr. Vošnjak-a ni bila očevidna škoda, vendar so bili pa bližnji vinogradi, kakor oni g. nadporočnika viteza pl. Helmerja jako poškodovani. Istotako so vinogradi na Kovačah le malo trpeli.“

To poročilo pa končuje podpolkovnik Konecchegg takole: „Vsled mojih dvehletnih opazovanj, osobito pa po letošnjih neuspehih, sem prišel do prepričanja, da streljanje proti toči nič ne pomaga. Toča nastane veliko

višje, nego sežejo dimni vrtinci strelav. Najboljši, to je najvišji segajoči dimni vrtinci strelav sežejo k večem 300 metrov visoko, prevesna večina istih pa že zgine v višini 150 do 200 metrov. Pok ne more nikakor toče, to je njene tvoritve zabraniti, kajti grom bi moral to vendar v veliko temeljitejši meri storiti.

Po mojem prepričanju ni streljanje proti toči v Slov. bistriškem rajonu v prešlih petih letih kmetijstvu čisto nič hasnilo, in streljanje ne bode, v kolikor jaz stvar presoditi zamorem, tudi v bodočnosti nič koristilo, ampak le še daljne stroške proizvoročevalo.

Tako se glasi torej poročilo podpolkovnika Konschegg-a. Kaj bodo pa k stvari drugi naši prizadeti vinogradniki rekli?

Soseda Razumnika prasičja reja je naslov ravnokar izišli, 153 strani obsegajoči knjigi s 44 podobami, ki jo je izdala c. kr. kmetijska družba v Ljubljani. Knjigo je prevel oziroma priredil za naše razmere družbeni ravnatelj g. Gustav Pirc, in sicer po nemški knjigi dr. Steuarta, kr. profesorja na kmetijski akademiji v Weihenstephanu. Slovenci dosihdob sploh nismo še imeli strokovne knjige izključno za prasičjo rejo in prav gotovo še nobenega strokovnega spisa tako poljudno in vsakemu razumljivo pisanega kakor je omenjena knjiga. Na izredno poljuden način v obliki pogovora s sovaščani razklada, poučuje, bodri in svari Razumnik svoje sosede glede prasičje reje, spodbija napačne ugovore in napeljuje k umni in pravi prasičji reji. Na ta način se razpravlja v 43 poglavjih vse, kar se tiče vzreje, reje, krmljenja in oskrbovanja prasičev, pomoči pri porodu, ter o poglavitnih navadnih in kužnih boleznih pri prasičih. V knjigi se upošteva izključno sama praksa; nerazumljivih reči ni nič, in tam, kjer se mora kaj vednostnega povedati, je vedel pisatelj izvirnika res tako mikavno in poljudno razložiti, da mora vsakdo razumeti. Dr. Steuer je spisal celo vrsto takih poljudnih knjig za nemške kmete, in da je z njimi pravo zadel, spričuje njih ogromno razširjenje. Prepričani smo, da bo njegova poslovenjena knjiga „Soseda Razumnika prasičja reja“ tudi pri nas imela isti uspeh in da ne bo slovenskega prasičrejeja, ki bi knjige ne prebral. Kmetijska družba je izdala knjigo v svrhu pospeševanja prasičje reje, zato ji je nastavila ceno samo na 1 K s poštnino vred, dasi nemški izvirnik stane 3 K. Knjiga se naroča pri omenjeni družbi ter je denar naprej poslati.

Dopisi.

Gradec. Končno je rešil senat graške univerze zadevo glede oznanilnih desk in oglasov akad. korporacij. Dovolj znan je pobalinski nastop nemških „kulturonošev“, ki so nek večer, ko ni bilo v vestibulu nobenega slovanskega dijaka, pomazali napise nemških društev. Že sledeči dan je razglasil rektor nad tem nečutenim postopanjem svoje ogorčenje in zagrozil s preiskavami, kar je obljubil tudi deputaciji slov. društev. Senat je to rektorjevo izjavo odobril. Obenem se je prepovedalo nadaljno uporablanje oznanilnih desk vsem akad. društvom.

Način, kako je senat z odlokom dne 17. t. m. rešil to zadevo, pač kaže, da je imel prvotni strog nastop proti nemškimi mazačem le namen pomiriti slovanske dijake. Še le, ko je večina slov. dijaštva odšla na počitnice je razglasil senat svoj sklep ter pokazal s tem svojo „možatost“ — Poglejmo si njegov ukrep.

Kar obstajajo slov. akad. društva, so imela pravico na vseučilišču na oznanilnih deskah imeti društveno ime v domači pismeni, a po najnovejšem odloku sô dovoljeni ti napisi le v gotici in latinici. Dostavki (akad. tehn. društva), ki so bili dosedaj v poslovnem jeziku društev, so sedaj dovoljeni le v nemščini. Poleg napisa na deskah so imela dosedaj vsa društva tudi društveni znak; in prav tu jo je senat pogruntal! Ker imajo slovanska društva kot svoj znak narodno trobojnico v podobi traku, nemška pa grbe, na katerih so tudi njih „narodne“ (frankfurtarske) boje, poskusil je senat ravno tu rešiti nemški značaj univerze s svajo salomonsko modrostjo: Prepovedal je trakove, a dovolil grbe. — Svoje oglase so nabijala slovanska društva že od nekaj le v materinščini, sedaj jim je ta pravica odvzeta; materinščina je „dovoljena“ poleg nemškega izvirnika v prestavi.

— S tem odlokom je senat kapituliral na celi črti pred nemškimi buršaki in sankejoniral pobalinstvo nemških „vitezov“. Nagradilo se je nepostavno ravnanje onih, katerim se je začetkom grozilo z vsem mogočim, kaznovalo pa Slovane, ki so hodili vedno postavno pot.

Ognjišče znanosti postaja vedno bolj torišče političnih strasti; zato pa raste od dne do dne potreba slovenskega vseučilišča. —k.

Književnost.

Ivan Cankar: Gospa Judit. Cene: broš. 2 kroni, s pošto 10 vin. več; eleg. vez. 3 krone 20 vin. po pošti 20 vin. več. Založil L. Schwentner, Ljubljana 1904. — Nova knjiga, nova povest Cankarjeva. Vesela novost je to, ki vzradosti gotovo vse prijatelje slovenske lepe knjige. Ivan Cankar je dandanes največja individualnost v slovenski beletristiki, on je umetnik v najlepšem pomenu besede. Uoriginalen je v slogu, milieju, koloritu. Odprl nam je takorekoč nov svet, svet svojih junakov. Ivan Cankar je zanimiva pojava v današnjem literarnem svetu ter je karakterističen za sedanjo dobo. Delo „Gospa Judit“ je prezanimivo v socijalnem oziru; v njem biča Cankar žgoče in jedko današnje literarne in umetniške razmere po Slovenskem. Kdor ljubi moderne pisatelje, naj gre v vas k „Gospji Juditi“. Zabavala ga bode izborno.

Politični pregled.

Politični položaj. Naš notranji politični položaj je označil znani češki prvak dr. Kramar te dni s temi le besedami: Proč s polovičarstvom! Volk sit in ovca cela, to ne more biti. Vlada je od vladarja dobila nalog, da omogoči delavnost parlamenta. To pa more doseči, ako govori resno besedo z nemškimi strankami. To je dolžna državi, dolžna prebivalstvu, ki trpi vsled dolge parlamentarne krize.

Ministrska kriza v Avstriji. Körber je padel. O tem več dvoma biti ne more. Če se demisija oficijelno še ne priznava, more to imeti svoj vzrok le v tem, da dela nasledstvo Körberja velike preglavice odločilnim krogom. Körber, ki je prevzel nalogo, napraviti red, zapušča večji nered, nego katerikoli njegovih prednikov. Usoda Körberjeva je bila že odločena spomladi, ko so se Jugoslovani pridružili češki obstrukciji. Reči se mora, da je bil ta korak „Slovanske zveze“ odločilni udarec zoper obstanek Körberjevega kabineta. Po njegovem načrtu naj bi bili Jugoslovani popolnoma osamljeni, da bi potem za male koncesije Čehom lahko odškodoval nemško ljudsko stranko na račun Slovencev. Toda voditelji „Slovanske zveze“ so možnost tega načrta že takrat upoštevali, ko so sklenili vstop v obstrukcijo. Prekrižali so v naprej ta načrt z znanim paktom z mladočeškimi klubom.

Doslej o Körberjevi demisiji še ni formalne odločitve, a skoro brezdvomno je, da bo cesar demisijo sprejel.

Srbske finance in proračun. Srbska skupščina je v pondeljek pričela proračunsko debato. Finančni minister je v svojem ekspezeju omenil težav, ki jih je bilo treba odstraniti povodom sestave proračuna za 1904. Primanjkljaj je iznašal 10 milijonov dinarjev. Vlada pripravlja več zakonskih osnov o finančnih reformah ter jih še v tem zasedanju predloži skupščini. Končno je minister izustil nastopne težke besede: „Kar se je skozi dolgo vrsto let storilo od brezznačajne vlade, se ne more naenkrat popraviti. Ali ker ima sedaj Srbija kralja, ki vlada po ustavnem duhu, zamore se za gotovo nadejati brzega napredka v državnem gospodarstvu“. Končno je minister pripomnil, da je finančno stanje Srbije za bodočnost tolažljivo ter je priporočil, naj skupščina proračun odobri.

Vojska v Maroku? Iz Tangerja se poroča, da se Marokanci pripravljajo na vojsko s Francijo. Ako se verske sekte izreko za vojsko, bo gotovo tudi sultan prestopil na njihovo stran. V vzhodnih krajih so duhovi jako razburjeni. — Vstaši so že oropali hišo angleškega bivšega prefekta blizu Tangera. — Španskega služabnika so ubili.

Rusko-japonska vojna.

Port Artur. Po poročilih iz Londona so ruske torpedovke, ki so utekle iz Port Arturja, izginile, kakor da bi bile začarane. Vsi japonski poskusi, da bi jih izsledili, so doslej ostali brezuspešni. Sodi se, da so torpedovke ušle v Vladivostok.

Po odredbi generala Steslja se je med portarturško posadko in prebivalstvom razdelilo živil za tri mesece. Med bojem za Visoko goro so se vohodu v pristanišče približale japonske torpedovke.

General Steselj je ukazal podadmiralu Virenu naj napade japonske ladje. Po ljutom boju so se Japonci morali umakniti. „Sebastopol“ je potopila v boju neko japonsko torpedovko, dočim je bila sama neznatno poškodovana.

Na severu in severovzhodu od Port Arturja sta uničena fora št. 3 in 12. Trenotni mir pred Port Arturjem se tolmači tako, da Japoncem nedostaja streljiva in da so imeli v zadnjih bojih tako ogromne izgube, da si ne upajo več pričeti z novim splošnim napadom. Navdušenje in pogum v japonski armadi sta jela ginevati.

Do zadnjega moža. Tokijska brzovjaka z dne 28. t. m. pravi, da ruska portarturska posadka trdno upa, da ji pride pomoč še pred 1. marcem. Vkljub velikim izgubam v bojih okrog 203 meterskega griča je ruska posadka vendar popolnoma odločna, da se bori do zadnjega moža.

Uradno se poroča izpred Port Arturja, da je ruski oddelek osvojil grič vzhodno od Hojangašakava. Sovražnik je napravil ljut protinapad, a je bil odbit. Dotični grič se nahaja okoli poldrugo miljo južno od 203 meterskega griča. Reuterjev urad pa poroča izpred Port Arturja: Oblegovalna armada je 23. t. m. naskočila griče vzhodno od Kajangšuka in jih osvojila. Kakor pripovedujejo ujetniki, sta v zadnjih bojih padla generala Kondratenko in Irman, general Fok pa je bil ranjen. Ako bi bila ta vest resnična, bi bila to velika nesreča za portarturško posadko. Generali Kondratenko, Irman in Fok so se v vseh bojih odlikovali ne samo po izredni svoji hrabrosti in neustrašenosti, marveč tudi po krepki iniciativi in neumorni delavnosti in so bili generalu Steslju najkrepkejša opora. Poleg Steslja so si imenovani generali stekli največ zaslug za uspešno obrambo Port Arturja. Ako so sedaj res padli na polju slave, ne bode morda za Steslja lahko jih nadomestiti z enako sposobnimi in energičnimi možmi.

Iz Tokia poročajo z dne 27. t. m.: Poročila iz verodostojnih virov potrjujejo vest o smrti generala Kondratenka. Poleg tega se poroča, da je Steselj padel s konja ter se poškodoval. Tudi general Smilov je ranjen.

Kakor se brzojavlja iz Tokija, je došla izpred Port Arturja vest, da ruska posadka trdno upa, da jo Kuropatkin in Roždestvenski osvobodita še pred 1. marcem. Vkljub težkim izgubam v boju za 203 meterski grič je posadka trdno sklenila, da bo nadaljevala boj do zadnjega moža.

Japonsko brodovje je odšlo izpred Port Arturja. Kakor se poroča iz Tokija, je Admiral Togo obvestil japonsko vlado, da je večina ladij japonskega brodovja odplnila izpred Port Arturja.

Z mandžurskega bojišča. Iz Mukdena se poroča: Japonci trpe silno vsled hudega mraza. Tekom enega tedna je umrlo in zbolelo v japonski armadi več nego 2000 mož.

22. t. m. je ruska patrolja uplenila Japoncem devet vozov živil. Isti dan je bilo vreme solčno in temperatura je znašala 9 stopinj pod ničlo.

Iz Mukdena se poroča, da Japonci mnogo trpe vsled silnega mraza in vsled boleznih, ki razsaja v njihovem taboru. V zadnjem času pa se nenavadno množi število japonskih dezertarjev. Nedavno tega je k Rusom dezertiral cel japonski konjeniški prapor. Dezertarji pripovedujejo, da razsaja v japonskem taboru neka tajinstvena bolezen, ki je že pomorila na stotine japoncev.

„Daily Telegraph“ poroča 27. t. m. preko Kinčova, da je levo krilo ruske armade potisnjeno naprej: njena fronta je dolga 35 km. Oficijelno se naglašja, da bo ruska armada začetkom februarja močna 600.000 mož. S pomočjo vladivostoške armade bodo Rusi potem poizkušali Japonce obkoliti. V Mukden došle pomožne čete prihajajo od zahodnih mej. Garde pričakujejo na bojišče meseca januarja.

Berolin, 29. decembra. „Militär Wochenblatt“ piše: Ko se je vojska začela, je imela Japonska 395.000 izvežbanih vojakov, ki so bili ob bitki pri Liaojanu mobilizirani. Skupne japonske izgube znašajo doslej baje 200.000 mož.

Berolin, 29. decembra. Iz Peterburga poročajo: Četrti voj v Minsku in sedmi voj v Simferopolu sta mobilizirana. Obenem je mobiliziranih še več rezervnih divizij. Nadalje bo odšlo 80.000 mož nadomestnih čet na bojišče, da spopolnijo izgube v mandž. armadi.

London, 29. decembra. Reuterjev biro brzojavlja iz Tokia: Japonci so zavzeli včeraj trdnjavo Erlungšan.

Tokio, 29. decembra. Izgube Japoncev pri zavzetju fora Erlungšan se cenijo na 1000 mož.

London, 29. decembra. Nov velik naskok Japoncev na Port Artur se je zopet pričel. Infanterijske rezerve so pripravljene, da naskočijo vse utrdbe.

Razne stvari.

Original-Singer na svetovni razstavi v St. Louis. Na svetovni razstavi v St. Louis vzbujajo zlasti zanimanje razstavljeni deli tvrdke Singer & Co., to pa zategadelj, ker Original-Singer znači v vseh jezikih isto kot najboljši šivalni stroji v obrtu in industriji. Posetniki razstave se zlasti zanimajo za ona dva paviljona, kjer so razstavljeni Original-Singerjevi šivalni stroji. Tam vidijo stroje, ki praktično izdelujejo korzete, fino perilo, čevlje, obleke za gospode itd. Tam vidijo stroje, ki šivajo najdebelejše blago iz gumijskega in snjga, celo jermene, ki pa izgotove tudi naenkrat po dvanajst različnejših gubk, ki prišijejo gumbe, izdelujejo glave-rokavice in sploh vse. Tvrdba Singer & Co. je bila odlikovana na razstavi s sedmimi redovi „Grand Prix“ in sedmimi zlatimi kolajnami.

Brezžična telegrafija naznanja vreme. Na Angleškem se snuje naredba, da bi se v prihodnje s pomočjo brezžičnega telegrafa naznanjalo vreme iz morja na suho zemljo. Prepričali so se namreč, da se čuti vreme, zlasti veter, na morju za 24 ur prej, nego dospe na kopno. Skušnje tudi kažejo, da se vetrovi samo nad ondodnimi morji najprej razvijejo, od koder po svojih tokih med gorami dero za par dni pozneje po Evropi. Ko bi se ta izkušnja izkazala za gotovo, proizvedeli bi mi vsaj za en dan prej za spremembo vremena, kar bi gotovo marsikomu dobro služilo.

Dober želodec. 42 trdokuhanih jaje je v pol uri pojedel za stavo neki mož v gostilni Alojzija Hariša v vasi Jakle v Lavantinski dolini na Koroškem. Nato je snedel še pet jaje in bil drugi dan popolnoma zdrav.

Darila.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 1. do 30. novembra 1904 poslali prispevke in darila p. n. gg. in društva: Upravništvo „Slovenskega Naroda“ v listih od 9., 12., 17., 19., 27. ter 26. novembra izkazane zneske skupaj 132 K 30 h; upravništvo „Slovenca“ 168 K 35 h; županstvo Jesenice na Gorenjskem 50 K; podružnice: za Pliberk in okolico 25 K; za Žužemberk in okolico 38 K 80 h; za Pokrče in okolico 20 K; v Žalcu dobiček veselice 50 K; v St. Jurju ob juž. zel. 37 K 90 h; ženska za sv. Lovrenc in okolico 134 K; v Veliki Pirošci 4 K; moška v Idriji 34 K; ženska v Ribnici 150 K; Društva: posojilnica za Stari trg — Lož in sosedstvo 20 K; posojilnica v Cerknici 20 K; hranilnica in posojilnica v Biljah 10 K; Mohorjani: v Polzeli 14 K; na Vranskem 21 K; v Balujah 8 K; v Črešnjicah 1 K; na Paki 5 K; v Šmarju pri Kopru 5 K; v Bilzoven 8 K; v Trstu 84 K; v Mengšu 12 K 40 h; v Podgorju 3 K; v Ljutomeru 15 K; pri sv. Lovrenca 4 K; v Spermovci 5 K; v Železnikih 15 K 40 h; v Polhovem gradu 8 K; v Logatcu 4 K. Tvrdba I. Perdan prispevek od prodaje družbinih vzigalic 1000 K; tvrdba I. Jebračin na račun prispevka od prodaje družbine kave 744 K 50 h; tvrdba H. Franck in sinovi 300 K; tarokist v kavarni „Evropa“ 84 h; A. Hudovernik 8 K; gđ. A. Hrenova 100 K; A. Podhostnik 10 K; A. Wieser 10 K; F. Lunder zbirko Martinovega večera v Metliki 15 K; neimenovani mesto častitke odlikovanemu prvomestniku — njegov učence pred 30 leti — 10 K; dr. F. Jankovič po g. Lashbacher in Ogradi, ob priliki godovanja zlatomašnika Martina Kragla, nabranih 25 K 30 h; neimenovani povodom 25 letnice 100 K. Za „narodni kolek“ 54 K 50 h; za mladinske spise 8 K 50 h; za družbin kolekar 1872 K 28 h.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dr. KARL SCHMIDINGER, c. kr. notar, javlja v svojem in v imenu svojih otrok in drugih sorodnikov žalostno vest, da je njegova preljubljena soproga, gospa

Elizabeta Schmidinger
roj. Plankensteiner

v soboto, dne 24. t. m. ob 3/5. uri popoldne, po dolgi mučni bolezni, v 44. letu starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb je bil dne 26. decembra ob 1/5. uri popoldne iz mrtvašnice na pokopališču pri Sv. Krištofu v Ljubljani.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah. (560) 1

V Ljubljani, meseca decembra 1904.

Zahvala.

Vsem blagim dobrotnikom, ki so tudi letos omogočili, da se je ob „božičnici“ — prirejani dne 22. t. m. pri č. šolskih sestrah — obdarilo 60 revnih učencev tukajšnje šole z raznimi zimskimi oblačili, izreka podpisane v imenu obdarjencev tem potom svoje najiskrenejše dahvalo.

Vodstvo okoliške deške ljudske šole v Celju, dne 24. decembra 1904.

Armin Gradišnik, šolski vodja.

Naprodaj

je bukov gozd za posekati, v obsegu dveh oralov z dovoljenjem pristojne oblasti. Kje, se poizve pri občinskem uradu Marija-Gradec v Laškem trgu.

Loterijske številke.

Trst, dne 24. decembra 1904: 44, 28, 18, 5, 83.
Linc, " " " " " 51, 42, 65, 32, 54.

Srečno novo leto (575) 1

želi vsem svojim cenj. odjemalcem

Josip Hočevnar
krojaški mojster

Celje.

Srečno častita
k novemu letu
PETER VESELIČ

LJUTOMER hrivec. Glavni trg 66

Srečno in veselo novo leto 1905

želim vsem velespoštovanim naročnikom od blizu in daleč ter beležim in se priporočam z odličnim spoštovanjem

(569) 1 IVAN ČEHUN, krojač.

Novozidana hiša

z kuhinjo, dvema sobama in kletjo, zraven tudi velik vrt, je naprodaj. Oddaljena je četrte ure od Celja tik južne železnice. Cena 2200 gld. Vknjiženega je 900 gld. — Več se izve pri upravništvu tega lista. (574) 1

Posojilnica in Južnoštajerska hranilnica

V CELJU

naznanjate, da se vsled sklepanja računov

v soboto, dne 31. decembra 1904, v nedeljo, 1. januarja 1905
in v ponedeljek, dne 2. januarja 1905

s strankami ne posluje in so pisarniški prostori imenovane dni zaprti.

Na svetovni razstavi v St. Louisu

so bili odlikovani

Singerjevi šivalni stroji

z največjim priznanjem.

Sedem Grand Prix in
sedem zlatih kolajn.

SINGER & Co.

del. družba šiv. strojev.

Kolodvorska ulica 8 * Celje * Kolodvorska ulica 8

Hotel Balkan, Trst

(Narodni dom)

želi vsem svojim cenjenim p. n. gostom

Veselo novo leto

ter se istim, posebno pa Slovencem iz Štajerske, tem potom najsrčneje zahvaljuje za izkazano mu zaupanje, s katerim so njega in obenem tako važno podjetje „Narodni dom“ podpirali,

(570) Fran in Jvana Dolničar.

4 kolesa

od parizarskega voza, močna, se po ceni **nadrogaj** pri Anton Žuraj, Ječono obč. Sevnica. (558) 1

Posestvo

20 minut od Celja, v ravnini, z hišo in gospodarskimi poslopji 6 1/4 oral skupaj ležečih, dobro zagnojenih travnikov in njiv I. razreda z 1500 sadežev hmelja se proda za 4200 gld.

Vpraša se pod naslovom: „Posestvo 3“ poste restante Celje. (562) 3-1

Naprodaj

je dobro ohranjen potovalni

kožuh.

Vpraša se pri Josipu Hočevarju, krojaškemu mojstru v Celju, Kolodvorske ulice. (571) 1

Spreten agent

za pobiranje užitninskega davka se sprejme. Biti mora neoženjen, zmožen položiti kavcijo 800 kron, ter mora znati slovenski in nemški jezik. Plača 1000 kron na leto.

Vstopi se z 31. decembrom 1904; oferte do 28. decembra 1904 poslati.

Užitninski zakup (Abfindungsverein)
Šmarje pri Jelšah

(564) 1

Franc Detiček.

Hmelovke

prodaja po nizki ceni **Franc Hrašovic**, trgovec v Št. Jurju ob Taboru. 573 5-1

Sprejme se spretna

kuharica

katera razume vsa hišna dela opravljati pod ugodnimi pogoji.

Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Domovine“ Celju. (554) 4-2

Oddajatelj veliko visokosti. Oddajatelj vlč. duhovščine in samostanov. Iz prve roke, t. j. od pridelovalca torej popolno jamstvo za naravno nepopačeno kavo **PO NAJNIŽJIH CENAH.**

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se obdeluje jako umno. Naša kava in naš čaj sta zelo blagodišeča in okusna, pa jako izdatna. Javaflor imenuje se naša zavarovana znamka.

Kava:

Požilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez stroškov na vsako pošto — Javaflor najfinjša glđ. 6-65; Javaflor zelen. fln glđ. 6-65; Javabrazil fina družinska mešanica glđ. 5-75.

Čaj:

1 kilo glđ. 2-80, glđ. 4-—, glđ. 5-50.

Cenik brezplačno in franko.

TURK & DRUG

veleposesnik na Javi. — Pošiljatve in skladišča v luki. TRST, Via dell'acquedotto 62.

Spretne kovače

za sekire (Hackenlocher) — K 4-6 dnevni zaslužek in prosto stanovanje — sprejme takoj „Železnarna“ A. Pogačnik, Ruše pri Mariboru.

(542) 6-3

Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vljudno naznanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

tehtnice

(vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudil se bom, da zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam se v obilno naročbo.

Naprava vodnjakov!

I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice št. 14. 25-11

Pekovskega učenca

(554) 3-2 sprejme takoj

pekarija v Celju, Graška cesta št. 5.

Več zastopnikov

za Spodnje Štajarsko se sprejme takoj. Zmožni morajo biti slovenskega in nemškega jezika. — Prednost imajo oni, kateri lahko položijo kavcijo. Ponudbe pod šifro „zastopnik“ na upravništvo tega lista. (244) 2-2

Na debelo!

- Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem -

DRAGOTIN HRIBARJA

Rotovška ulica št. 2 ♦ CELJE ♦ Rotovška ulica št. 2

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega kancelijskega, konceptnega, pismenega, dokumentnega, ministrskega, ovijalnega, svilenega in barvanega papirja.

Lastna založba vseh tiskovin za urade, šolskih zvezkov in risank.

Dopisnice za godove s cvetlicami in druge umetne razglednice.

Postrežba točna!

Na drobno!

Zaloga črnila, radirk, peres, peresnikov, tablic, kamenčkov, zavitkov, molitvenikov, žice, škatlic za peresnike in trgovskih knjig.

Papirnate vreče v vseh velikostih po originalnih cenah.

Cenike tiskovin in pisarniških potrebščin pošiljam na zahtevo brezplačno. — Preprodajalci imajo posebne cene.

Cene nizke!

(476) 10-8

Porcelan-cementplombe

nova zobozdravniška iznajdba
== se dobivajo pri ==

dr. Ant. Schwabu, prakt. in zobozdravnik

Ringstrasse števil. 9. ♦ Celje ♦ Ringstrasse števil. 9.

(533) 5-3

Vidmarič kaže kmetom moč „Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli“.

P. Jurišić, lekarnar

Pakrač.

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Pozor!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želočnih in črevesnih boleznih ter odstranjuje krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse

druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Nsj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURISIC, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zeli: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsni, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste slinice ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih boleznih.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 h; 4 originalne steklenice 5 K 80 h; 6 originalnih steklenic 8 K 20 h.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURISIC, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

(501) 20-4

Spreten agent

za pobiranje užitninskega davka, se sprejme. Biti mora neoženjen, zmožen kavcije ter mora znati slovenski in nemški jezik. Plača 1000 kron, tudi deleži. Vstopi se z 31. decembrom.

Užitninski zakup (Abfindungsverein) Zidanmost, Ivan Sulčić. (249) 3-3

Gospodom hmeljarjem

priporočamo tem potom

sušilnice za hmelj

priznan, patentovan in povsod znan in priljubljen sistem. Iste se napravijo strokovnjaški z nepremičnimi ali premičnimi sušilnicami, ki se same obračajo. Z navadnimi ali kombinirani rešetkami (Treppenrost) z vsemi garancijami v treh velikostih od 300 K naprej z jako ugodnimi pogoji za plačevanje. Naročila sprejema podjetnik

Hahn v Avschi na Češkem

ki je spomladi tudi sam v Žalcu, in gospod Fran Virant v Žalcu

„Pri kroni“.

(558) 3-3

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovjšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) - 8

podružnica R. A. Smekal.

Pozor!

Najboljšo svežo slanino od lepih pitanih kranjskih prašičev brez kože pošilja od 5 kg naprej proti povzetju kg à K 1-20.

Anton Anžič, mesar
v Ljubljani. (532) 6-3

Alozij Voglar usnjar v Ljutomeru

priporoča slav. občinstvu svoje zdatno pomnoženo zalogo usnja in v to stroko spadajoče potrebšchine, kakor čevljarstvo orodje in dr. po najnižjih cenah. — Kupujem kože vsake vrste (sorte) ter jih izdelujem točno po najnižjih cenah.

Za dobro delo se jamči.

Svoji k svojim!

(537) 3-3

Stenografa

ali pa (557) 2-2

pisarja

ki lepo piše, sprejme takoj

notar Baš v Celju.

Hiša naprodaj

zidana in krita je z opeko, k njej spada vrt. V hiši se nahaja trgovina mešanega blaga. Pripravna je tudi za kakega obrtnika ali penzionista. Proda se radi boleznih pod jako ugodnimi pogoji. Kupna cena je 1300 gl. Naslov pri upravnistvu.

(552) 3-2

Izdelovatelj vozov

FRANC VISJAN

Ljubljana, Rimska cesta št. 11

priporoča bogato zalogo novih in že rabljenih

VOZOV. (551) 5-2

Ilustrovan cenik na zahtevo brezplačno.

- - Popolnoma ohranjen zaprt - -

VOZ

s 4 sedeži, se proda pod jako ugodnimi pogoji.

Istotam se naprodaj

lêse in žlebi za hmeljsko sušilnico.

Naslov pove upravnistvo. (365) 2-1

Spretna prodajalka

za trgovino z moko in s poljskimi pridelki se išče.

Pogoji: slovenski jezik in trško znanje.

Naslovi naj se pošiljajo: Grajsčinska uprava „Žovnek“, pošta Braslovce pri Celju.

Mlad trgovski sotrudnik

zanesljiv, priden in pošten (mešane stroke) išče službe. — Vstop po dogovoru.

Naslov pove upravnistvo „Domovine“ v Celju. (561) 1

Hmelovke

prodaja po nizki ceni Fran Oset, trgovec na Vranskem. (572) 5-1

Najkoristnejša božična darila

SINGER JEVI ŠIVALNI STROJI

ki so na prodaj samo v trgovinah

SINGER CO

DEL DRUŽBA ZA ŠIVALNE STROJE.

CELJE, Kolodvorska ulica št. 8.

Vsaki stroj ima to varstveno znamko

Poslano SINGLIRNI SIVALNI Zavarovano

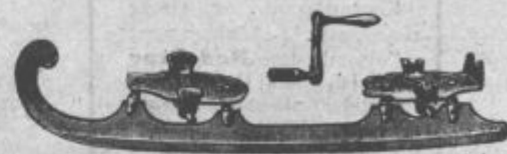
„Slovenski Štajerc“

ki zastopa koristi štajerskih in koroških Slovencev, izhaja na 16 straneh vsakih štirinajst dni v Kranju in stane 2 kroni na leto. — Ta časopis, ki brezobzirno razkrinkava spodnje-štajerske nemčurje, naj ne manjka v nobeni slovenski kmečki hiši na Spodnjem Štajerskem.

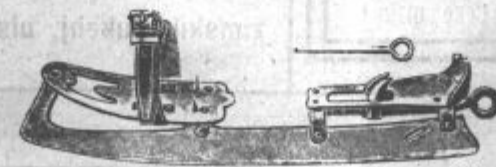
Radikalno narodni list

(499) 10-9

Drsalke

raznih vrst za dame, gospode in dečke — dereze za čevlje priporoča

trgovina z železnino „MERKUR“ P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga

peči, predpečnikov in pečnik okrilj.

Razni predmeti za božič!

Trgovski učenec

z izvrstnimi šolskimi spričevali, iz poštene hiše, se sprejme brezplačno za 4 letno učno dobo v večjo ljubljansko trgovino mešanega blaga.

Ponudbe naj se pošlje s priloženim prepisom zadnjega šolskega spričevala na upravništvo „Dokumentine“ (498) — 8

Zvezna knjigoveznica

v Celju

Schillerjeva ulica št. 3

- se priporoča slavnemu učitelstvu - prečastiti duhovščini, slav. župnijskim in občinskim uradom, posojilnicam, šolskim svetom in p. n. občinstvu za vsa v svojo stroko spadajoča dela kakor vezanje raznih liturgičnih in drugih knjig, zapisnikov, molitvenikov; v izdelovanje fascikljev, map itd. — Sprejemajo se tudi vsakovrstna galanterijska dela.

Ker je opremljena z najnovejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje, ceno in solidno.

Vse pošiljatve in naročila je naslavljati le: „Zvezna knjigoveznica“ v Celju.

1600 hektl.

najboljšega vina ima na prodaj

graščina Dugoselo

na Hrvatskem, kjer je tudi pošta in kolodvor

(536) 7-3

S spoštovanjem

Th. grof Draskovich.

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi York in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV., Wienergürtel 20 ali pa Resman Ivan, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41, druga hiša na levo.

Postrežba točna in solidna!

Cene nizke!

(441) 13 Kdor želi biti postrežen z dobrim blagom po solidnih cenah, naj se obrne na že dolgo obstoječo znano tvrdo

Josip Hočevar

Kolodvorska ul. 5 Celje Kolodvorska ul. 5

katera izdeluje vsakovrstne obleke po najnovejšem kroju.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga.

Bogata izber narejenih oblek za gospode, dečke in otroke, kakor tudi najfinejših

zimskih sukenj, ulstrov, pelerin in havelokov.

Postrežba točna in solidna!

Cene nizke!

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom, slav. učitelstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z metornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. —

Zvezna tiskarna

Schillerjeve ulice št. 3 CELJE Schillerjeve ulice št. 3

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne diplome. Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice hranilne in družne knjižice ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. —